

měsíčník, který Vás osvěží

ROSENÍ

číslo 13

září 2015

● PROGRAM NA ZÁŘÍ

rozhovor s osobností

● JAKOBUS ROOS

učil učit

host RoSy

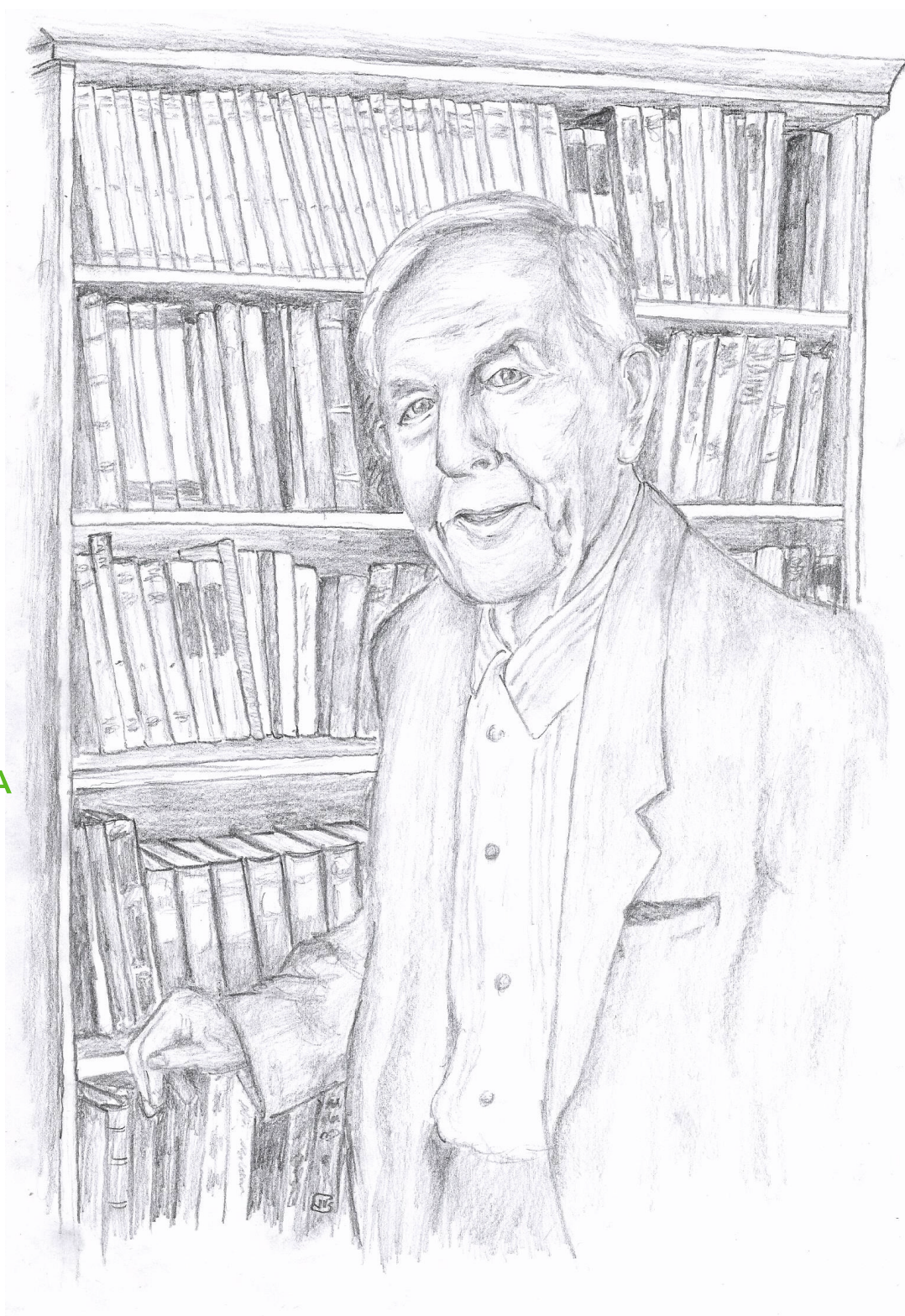
● režisér ZDENĚK ZELENKA

SeniorSen

● MUDr. Jiřího Němečka

● VE ZNAMENÍ ŠKOLY

- tvoříme
- vzpomínáme
- stále se učíme

Rezidence pro seniory RoSa • Střelničná 1680, Praha 8 - Kobylisy
Infolinka: 800 800 750 • info@rezidencerosa.cz • www.rezidencerosa.cz

Rezidence RoSa pro seniory v Praze otevřena

- Byty 1kk, 2kk – nájemní bydlení se službami pro seniory
- Otevřenost vůči veřejnosti, bezpečnost a soukromí pro klienty
- Výborná dopravní dostupnost do centra Prahy (trasa metra C, zastávka Kobylisy)
- Asistenční pohotovostní služba
- Praktický lékař a psychiatr přímo v objektu
- Aktivizační programy, knihovna, multifunkční sál
- Kavárna, restaurace, kadeřnictví, manikúra, pedikúra
- 24h tísňová péče a ostraha objektu

Střelnická 1680/8, Praha 8 | info@rezidencerosa.cz | +420 234 097 838 | www.rezidencerosa.cz

úvodník

Prázdninové měsíce utekly jako voda a už tu máme opět školní rok. Snažili jsme se během léta nezahlétnout, i když počasí bylo tropické a v takovém počasí se nedá téměř vydržet, natož pracovat! Ale přeci jen se nám leccos podařilo: od prvního září otevíráme v RoSe nové Fitness studio a masérský salón.

Připravili jsme pro Vás i nový program a doufáme, že díky Vaším postřehům a připomínkám budeme moci život v naší rezidenci vylepšovat a zpestřovat. I v rámci našeho týmu se věci mění a posouvají.

Eva Vitamvásová Vám bude nyní oporou nejen na recepci, ale i v provozu RoSy. Naše řady posílí také pracovníci z Diakonie, kteří nám pomohou rozšířit nabídku služeb.

Těšíme se na Vaše podněty, na Vaše názory a nápady.

Pište, prosím, na redakce@centrumrosa.cz či vhažujte zprávy do schránky důvěry, kterou naleznete v každé z rezidenčních budov.

Pokud to bude jen trochu možné, rádi Vaším požadavkům vyhovíme. Přeji Vám takové září, ve kterém můžete radostí a štěstím zářit!

Mgr. Anna Ježková

Jaký byl srpen?

První srpnové dny se přihlásily v podobě extrémně horkého počasí. Dny to byly pro všechny náročné, snažili jsme se je v RoSe zpříjemnit programem, který Vás snad alespoň na chvíli osvěžil. V rámci našich pravidelných kurzů jste se mohli zúčastnit výukových programů angličtiny nebo vzdělávání na počítači. Velký úspěch u Vás měla naše Marta Dvorská, která aktivizovala zúčastněné pomocí interaktivních slovních her. Tento měsíc nás návštěvou potěšil český lékař endokrinolog MUDr. Jiří Němeček. Setkání bylo velice příjemné a poučné. Dozvěděli jsme se, jak se správně stravovat, aby tělo bylo v dobré kondici nejen ve stáří. Celý měsíc nás na chodbě RoSy bavily kresby Pavla Starého. Prázdniny jsou za námi, pojďme tedy přivítat nový školní rok spolu s novým programem v RoSe.

Anna Sobotová

ROSENÍ

měsíčník, ročník 1., číslo 13/2015
vydává Centrum RoSa, z.s.
Střelnická 1680, Praha 8 - Kobylisy
tel. 212 270 611
redakce@centrumrosa.cz
tisk: www.TISKDO1000.cz
náklad 200 výtisků
výrobní cena jednoho výtisku cca 30 Kč

Redakce:

výkonná ředitelka: Mgr. Anna Ježková
šéfredaktorka:
MgA. Marta Dietrich Dvorská
grafické zpracování: Bc. Anna Sobotová
výtvarník: Jan Vincenc Šubrt
jazyková korektorka:
RNDr. Anna Habersbergerová
stálí spolupracovníci:
členové Aktiv klubu a rezidenti RoSy

Titulní strana: grafická úprava Sandra Šecová, kresba Jan V. Šubrt

Program září 2015

1.9. úterý

14:00 Bridžový
turnaj seniorů

2.9. středa

14:00 Aktiv klub
18:00 Taurus hudba
k tanci a poslechu

3.9. čtvrtek

14:00 Tvořivé dílny
18:30 American Tribal
Style Bellydance

4. 9. pátek

17:00 Vernisáž
fotografií Michala Káry
s názvem Diverzita
18:30 American Tribal
Style Bellydance

7.9. pondělí

9:30 Taichi seniors
13:30 Cvičení
pro seniory
18:30 American Tribal
Style Bellydance

8. 9. úterý

9:00 Deskové hry
pro seniory
14:00 Bridžový
turnaj seniorů
14:00 Literární klub

9. 9. středa

14:00 Aktiv klub
18:00 Taurus hudba
k tanci a poslechu

10.9. čtvrtek

**14:00 Beseda
s psychologkou Jiřinou
Prekopovou**

18:30 American Tribal
Style Bellydance

11. 9. pátek

9:30 Tanec v RoSe
18:30 American Tribal
Style Bellydance

14. 9. pondělí

13:30 Cvičení
pro seniory

15:00 Host v RoSe

**Zdeněk Zelenka
režisér a scénárista**

18:30 American Tribal
Style Bellydance

15.9. úterý

14:00 Literární klub

19:30 Recitál

Jiřího Dědečka

16. 9. středa

14:00 Návštěva
botanické zahrady
v rámci Aktiv klubu
(s ohledem na počasí)
14:00 Bridžový
turnaj seniorů
18:00 Taurus hudba
k tanci a poslechu

17.9. čtvrtek

14:00 Tvořivé dílny
14:00 Den
otevřených dveří
18:30 American Tribal
Style Bellydance

18. 9. pátek

18:30 American Tribal
Style Bellydance

21.9. pondělí

9:30 Taichi seniors
13:30 Cvičení
pro seniory

15:00 Kamerun

**Cestopisná přednáška
Miroslava Švejnohy**

18:30 American Tribal
Style Bellydance

22. 9. úterý

9:00 Deskové hry
pro seniory
14:00 Literární klub

23. 9. středa

14:00 Aktiv klub
14:00 Bridžový
turnaj seniorů
18:00 Taurus hudba
k tanci a poslechu

24.9. čtvrtek

14:00 Tvořivé dílny
18:30 American Tribal
Style Bellydance

25. 9. pátek

9:30 Tanec v RoSe
18:30 American Tribal
Style Bellydance

28. 9. pondělí

13:30 Cvičení
pro seniory
18:30 American Tribal
Style Bellydance

29. 9. úterý

14:00 Literární klub

30. 9. středa

14:00 Aktiv klub
14:00 Bridžový
turnaj seniorů
18:00 Taurus hudba
k tanci a poslechu

Ceník

Aktiv klub - 50 Kč

kreativní myšlení, trénink paměti, slovní hry,
tvořivé psaní
pod vedením MgA. Marty Dietrich Dvorské

Taurus hudba k tanci a poslechu - 60Kč

Cvičení pro seniory - 50 Kč

zdravotní cvičení mohou navštěvovat
i handicapovaní lidé, cvičí se v sedě

Bridžový turnaj - 10 Kč pro členy Bridžového klubu seniorů, pro nečleny 40 Kč

Recitál Jiřího Dědečka - 80Kč

Vernisáž—zdarma

American Tribal Style Bellydance -

1. hodina zdarma, další 100 Kč/lekce

Cestopisná přednáška Kamerun

Miroslava Švejnohy - 40 Kč

Beseda s Jiřinou Prekopovou - 40 Kč

Tvořivé dílny - 40 Kč

Host v RoSe - 40 Kč

Členové Klubu RoSa mají slevu 10 Kč
na všechny aktivity

Rezidenti RoSy mají vstup na veškeré akce zdarma

Kurzy pořádané Spirálou DDM Praha 8 v RoSe
Jednorázové vstupné 80 Kč

Literární klub

Deskové hry pro seniory

Tanec v RoSe

Taichi seniors

Zájemce prosíme o registraci na recepci RoSa

tel: 212 270 611

recepce@rezidencerosa.cz

Změna programu vyhrazena

SeniorSen MUDr. Jiřího Němečka

Jaký já bych měl seniorsen? Být stále aktivní! Co to znamená? Dokud jde ta lokomoce, je to dobrý. My jsme vylezli, jako ostatní savci, z moře. A víte, kde je nejlepší a nejmodernější rehabilitace? Ve vodě! Celý směr švýcarské, německé a světové rehabilitace je: strčit vás do vody a tam se rozcvičit! Proč? Poněvadž funguje Archimédův zákon. Nadlehčuje vás, přestanete padat a když si to oblíbíte - bude to báječný!

A pozor na poruchy glykoregulace - cukrovku! Konzumujte tedy méně cukru, přednostně ovocný. To znamená: dejte si raději mandarinku než dortík.

Když jsme se ptali na konci studií profesora doktora Josefa Charvátka, který věděl nejvíc, jak je to s tou obezitou, odpověděl: „Tak já vám to, dívky a hoši, řeknu: Míň žrát a víc se hejbat!“ Je to poněkud drsné sdělení, ale pro dnešní dobu platí.

Host v RoSe

Zdeněk Zelenka

Režisér a scenárista

pondělí 14. 9. od 15:00

Narodil se v prosinci 1954 v Praze. Vystudoval střední průmyslovou školu elektrotechnickou, poté pracoval jako pomocný režisér ve filmovém studiu Barrandov. V roce 1981 absolvoval FAMU - obor filmová a televizní režie. Nyní je na volné noze. Natočil řadu televizních detektivek, velmi často adaptuje romány a povídky známých spisovatelů, režíruje filmy podle vlastního scénáře. Natočil i několik dokumentů o významných umělcích. Filmovým debutem Zdeňka Zelenky byla pohádka Čarovné dědictví, populární je jeho Nesmrtelná teta i další pohádky: Kouzla králů, Rumpelšpimprampr, Duch nad zlato... Ve spolupráci s Českou televizí natočil více než sedmdesát filmů, mezi nimi je například: Návštěva staré dámy, Ideální manžel, Brouk v hlavě, Lakomec, Bankrotáři, Hodina klavíru... Napsal také scénáře k úspěšným filmům svého kolegy Filipa Renče: Requiem pro panenku, Válka barev, Rebelové, Hlídač č. 47... Režíroval i v divadlech: Semafor, Broadway, Hybernia a v Divadle Na Jezerce.

- HLASOVÉ PERLENÍ -

...hlasová a logopedická terapie...

...dechová cvičení...

...rétorika...

herečka, zpěvačka a moderátorka

PERLA KOTMELOVÁ

Vám pomůže s mluvením a vyjadřováním

Vylepšete si své komunikační schopnosti!

- objednávky na tel.: 776 353 308 -

Pan Jakobus Roos je světoběžník holandské státní příslušnosti. Máme to štěstí, že zakotvil u nás v Rezidenci RoSa. Však také - se svým jménem - kde jinde by mohl bydlet? Padesát let kultivoval školství v různých zemích a my teď máme možnost se od něho něčemu přiučit:

Jaké byly Vaše začátky v učitelské praxi?

Když to mám vzít od začátku, musím se zmínit o svém otci. Můj otec byl protestantský farář. Působil především v Holandsku a v západním Německu, ale cestoval a pracoval po celém světě. Zůstat na jednom místě - to by pro něho bylo málo! Bohužel, zabil se při autohavárii. To mi bylo čtrnáct a jemu čtyřicet dva. Otec chtěl, abych se i já stal farářem. Ale moje zbožnost byla příliš malá. Byl jsem tvrdohlavý a věděl jsem, že touto cestou jít nechci. Vybral

A nakonec jsem učil po celém světě. Jako můj otec. V tom jsem po něm.

Kde všude jste učil a co?

Dostal jsem pozvání do Indonésie do Jakarty. Tam jsem učil ředitele gymnázií management - jak vést a řídit školu. Všude po světě byla potřeba kvalifikovaných řídicích pracovníků. A ve školství zvlášť. No, a pro mne to byla velká výzva. Nové země, nová setkání, noví kolegové... A co je v managementu nejdůležitější?

Rozhovor s panem Roosem

jsem si něco jiného. Studoval jsem

historii - latinu a řečtinu.

Sofokles, Homér, Platón...

Po studiích jsem učil děti dvanácti až šestnáctileté.

V Amsterdamu a v Haagu.

Ale pak jsem dostal nabídku dělat v Haagu ředitele gymnázia. Představte si to:

To bylo v šedesátých letech, celý život v Evropě se měnil a mně bylo třicet tři! Byl jsem nejmladší holandský ředitel. Kolem mě všichni pochybovali. Brzy jsem si však získal důvěru. A byl jsem ctížádostivý. Později jsem se stal děkanem v Rotterdamu.

Najít dobré lidi! A ve školství? Najít dobré

učitele! V Indonésii to bylo velmi těžké. Do všech funkcí tam dosazovali své příbuzné a známé.

Prvním úkolem pro mne bylo, naučit je podávat vhodné inzeráty. Přes inzeráty a reklamy v novinách, v časopisech...

hledat schopné a kvalifikované zaměstnance. Kromě managementu a organizace jsem učil také interakci - schopnosti umět vzájemně komunikovat.

Umět se vyjádřit, poslouchat, reagovat. Chtěl jsem, aby si každý vybral nějaké téma, o kterém by mohl tak pět minut hovořit.

To byla jedna z mých oblíbených metod. A pak diskuze: "Co ty si myslíš? A co ty si myslíš?"

A dařilo se? Diskutovali jste?

Všude měli malé sebevědomí. Obzvláště v Rusku v Novosibirsku to bylo těžké. Přednášeli suše a kladli důraz pouze na obsah. V Rusku se nejvíc styděli a báli se spolu komunikovat.

Ale jak si dali vodku - to byla interakce!
(A tam jsem také dostal od dívek nejvíc pus.)

V jakém jazyce jste přednášel?

Komunikoval jsem pouze v angličtině.
Když bylo třeba, měl jsem překladatele.

Jak jste se dostal do Čech?

To ještě nechodily maily. Bzzzzz. Přišel fax.
Pozvání do Prahy. Co budu dělat v Praze?
Kde to je? Řekli mi:
„Potřebují tam školící centra a ty jsi expert.“
Tak jsem letěl. Roku 1992 jsem přistál v Praze.
V České republice jsem založil jedenáct školících center. Když jsem byl v Brně, tak jsem se ptal:
„Jak se dostanu do Zlína?“
„Zlín? Co to je za město? Kde to je?“
Nikdo nevěděl. „Aha! Gottwaldov!“
Pak jsem byl ještě v Albánii, v Maďarsku, v Bosně, v Srbsku, v Rumunsku, v Litvě, v Estonsku, v Lotyšsku... Poslední kurz jsem vedl v Gruzii v Tbilisi.

Tak to byla ta první linie - první perioda mého života: kariéra. Vzestupná a úspěšná životní dráha. Ta druhá linie - druhá perioda byla mnohem víc sociální. Pracoval jsem například s nevidomými, s jejich asistenty a pečovateli. I s nimi jsem pořádal kurzy interakce. Nejdůležitější bylo, aby si uměli najít práci a začlenili se do společnosti. A zase jsem jezdil po celé České republice. Každé větší město má ústav pro nevidomé: Praha, Brno, Ostrava, Olomouc...

Vy máte manželku Češku.

Jak jste se seznámili?

Vedl jsem kurz poblíž Rychnova nad Kněžnou. Byl to kurz pro vedoucí pracovníky a zaměstnance ústavů pro mentálně postižené. Já jsem do té doby nevěděl nic o mentálně postižených a neměl jsem s nimi ani žádnou zkušenost. A hned první den mi tam jedna zdravotní sestra řekla: „Pane Roosi, já jsem velmi nespokojená. Vy jste na ty lidi příliš tvrdý.“ No, to bylo pro mě nové! Nikdy nikdo se neodvážil mě okřiknout. Až tahle žena měla odvalu a měla v sobě tolik energie!
Tak - a ta se stala mou manželkou. Zdravotní sestra specializovaná na handicapované. To je pro mě přeci užitečné!

A jak spolu mluvíte?

Guláš řečí. V kombinaci česky - anglicky - německy. A ona zná i hodně holandských slov. Nemluví, ale rozumí. Teď bydlí v Rychnově a já tady. Ale jsme spolu stále ve velmi dobrém kontaktu.
A teď jsem ve třetí linii - třetí periodě svého života: už nepracuji, jsem doma.

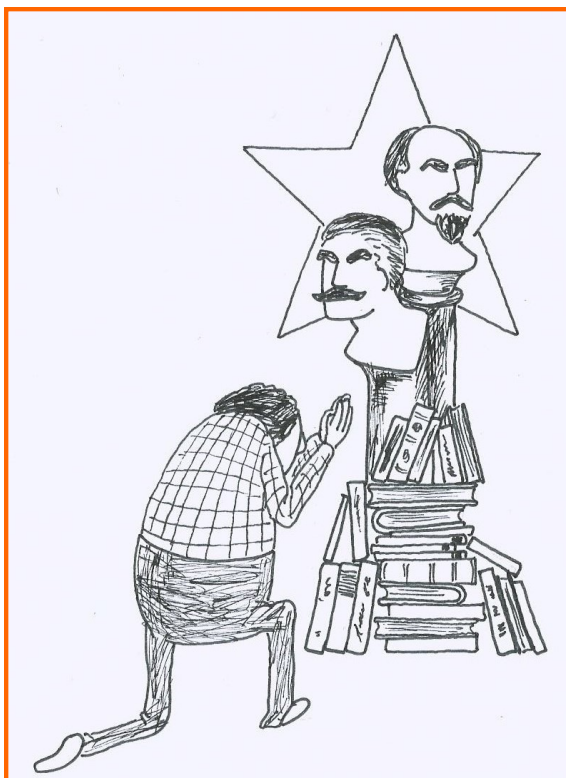
*Rozhovor proběhl v jazyce česko-anglickém.
S češtinou si poradila Marta D. Dvorská,
s angličtinou Anna Habersbergerová.*

Jaké jsou Vaše vzpomínky na školní léta?

V Rezidenci RoSa jsme vzpomínali na dobu strávenou ve školních lavicích:

Paní A. H. :

Veškerá moje školní léta ovlivnila politická atmosféra. Do školy jsem začala chodit v roce 1938. V čítankách byl velký obraz Masaryka. Naše první akce byla, že jsme ho museli zalepit. Některé předměty se neučily vůbec, například dějepis. V zeměpise to byl hlavně Großdeutsches Reich.

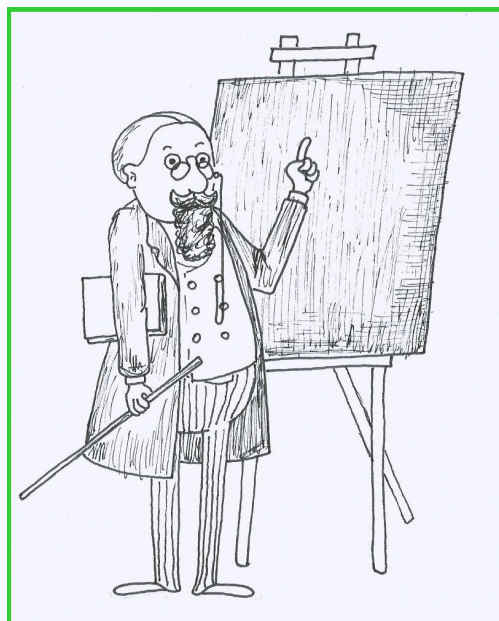
O Protektorátu, že Labe je Elbe a podobně. Po válce jsem nastoupila do gymnasia v Kralupech. Do roku 1948 bylo všechno normální. Potom nastaly změny. Měli jsme pětičlenné třídní samosprávy. Přišel příkaz, že se automaticky stávají třídními výbory ČSM. Nesouhlasili jsme. Z toho mohl být velký malér. Všichni jsme měli návrh na vyloučení, ale našemu tehdejšímu řediteli se to podařilo vyřešit. Dozvěděli jsme se to až po maturitě. Maturovat jsme museli povinně ve svazáckých košilích. Chtěli, abychom tak šli i na závěrečný ples. Raději jsme se plesu zřekli. Předsedou maturitní komise nebyl žádný inspektor, ale dělník z kralupské dýhárný. Ten tam byl za partaj. Na fakultu jsem šla v roce 1951. Vedle odborných předmětů jsme měli velké množství přednášek a cvičení z marxismu-leninismu, dialektického a historického materialismu, politické ekonomie a dějin KSČ. Kdo neudělal státnici z marxismu, nebyl připuštěn k závěrečné zkoušce odborné. Takhle vypadalo moje studium.

Paní V. M. :

Jako začínající učitelka v mateřské škole jsem byla s dětičkama na letním táboře. Šli jsme tam k vodě. Měla jsem na starost dvanáct dětí. To nejmenší jsem držela za ruku. Věděla jsem, že když budu mít vodu pod pás, všem bude koukat hlavička. Šli jsme. Teď počítám hlavičky a jedno dítě chybí. A ono to bylo to dítě, co jsem držela za ruku. Pořád šel a nechal by se, chudák, utopit.

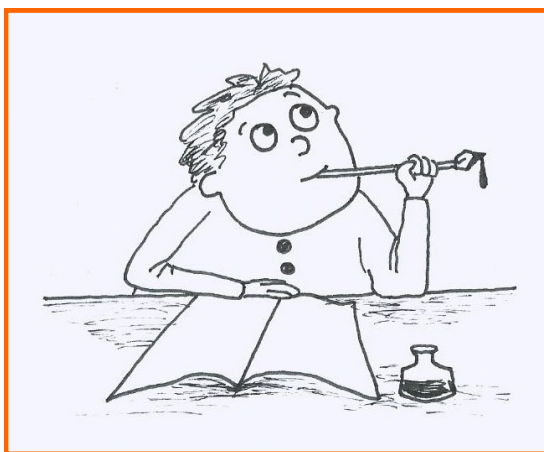
Paní E. M. :

Když se řekne škola, vybaví se mi osm krásných let na gymnasiu v Libni. Byli jsme velmi dobrý kolektiv. Vždycky jsem se tam těšila. Za Protektorátu bylo všechno v němčině. Byli jsme proti Němcům, ale nikdo nikoho neudal, drželi jsme pohromadě. Na vysoké škole už to takové nebylo. V těch letech to bylo zaměřené všechno na politiku. Vyučovalo se jako na politické škole a odbornost šla stranou. To mě dost nebavilo.

Paní J. P. :

Byla jsem dítě bojácné a zakřiknuté a škola mi v tom nepomohla. Učitelé byli oslněni mou sestrou. Snila jsem o tom, že budu slavnou herečkou a všichni budou koukat, jak jsem se dokázala prosadit. Sestra mě učila německy. Pro mě to byla mučírna. Stála nade mnou a násilím mi držela hlavu nad stolem. „Tady budeš sedět! Tady máš tužku a knihu! Čti nahlas a piš!“ Rodiče byli nadšení, jaká je skvělá pedagožka. Nebyla jsem schopná se naučit německy, nesnášela jsem ten dril. Když jsem byla v sekundě, přišel nový učitel. Já se do něj zamilovala. Zbožňovala jsem ho. Koukala jsem na jeho výslovnost a poslouchala nadšeně jeho výklad. Doma u zrcadla jsem pak tu jeho německou výslovnost napodobovala. Tehdy jsem se dostala k četbě Goetha, Schillera... Člověk musí být motivován!

Pan Š. B. (na vozíčku):

Základka byla složitá, střední ještě složitější. Ve třídě jsem problémy neměl, ale musel se mnou být vždycky asistent. Ředitelka na základní škole sehnala dvakrát peníze na výtah. Poprvé jí je ukradli. Výtah občas nefungoval. To mě pak vynášeli po schodech. Jako asistenta jsem měl civilkáře. Vystřídalo se jich asi pět. První rok na střední škole byl složitější. Ty další tři roky nic moc, ale maturitu mám.

Maminka Š. B. :

Naprosto úžasná zkušenost, kterou asi moc lidí nemá, je sedět ve třídě a být účasten vyučování. Jedna věc je ta, že máte možnost slyšet ty věci, co jste slyšeli kdysi. Dojde vám spousta souvislostí a říkáte si, jak tomu ty děti můžou rozumět! Když už by tomu rozuměly, přijde puberta a je to ztracené. Učit má význam pro učitele tak od prvního ročníku na střední škole.

Vzpomínky zaznamenal a ilustrace nakreslil: Jan V. Šubrt

BÁSEŇ Z ROSY IV.

Josefa Tibitanzlová

Úsměv na staré tváři
je úplně zdarma
Nic nás nestojí
Tak rozdávajte, rozhazujte
Nenechte ho
ve svém pokoji
Vyjděte ven
dávejte všem
kdo kolem jdou a postojí
Pomůže tomu
kdo má smutek
I bolesti roztají
Nenechte ho jen tak
zmizet potají

Kterak si chtěli chudí kantoři přivydělat

Dr. Miriam Slavíková

V té době jsme bydleli v nájmu. Já - učitelka v mateřské škole, manžel - profesor fyziky a chemie a náš osmiletý syn. Paní domácí byla velmi nerudná. Byla jsem tehdy velmi hrdá na naši novou pračku. Jako mladá rodina jsme hodně jezdili na výlety na kolech. V jedné vesnici jsme našli rybník, do kterého tekly splašky z chlévů. Bylo v něm velké množství dafnií. Manžela napadlo, že by si rodina mohla přivydělat. Nachytáme dafnie, usušíme je a prodáme jako krmení pro rybičky. Já byla pro. Ze staré nylonky jsem udělala pytlíky, které se přidělaly na štangli. Jeden jsem měla já, druhý manžel. Jednoho volného dne jsme se vypravili k rybníku. Lovili jsme, dokud jsme nenaplnili všechny nádoby, co jsme měli. Při cestě domů synovi obsah bandasky šplouchal, dafnie byly na silnici i na něm. Nadávali jsme, o kolik peněz tím rodina přišla. Dojeli jsme domů, a že je budeme sušit. Rozprostřeli jsme je a sušili na dvoře na slunci. Netrvalo dlouho a začalo to strašně smrdět. Paní domácí se kvůli smradu velmi rozčilovala, a že to tam nesmí být. Abychom jí vyhověli, manžel vymyslel plán. „*Víš co? Uděláme to jinak. Aby to tak nesmrdělo, zabalíme je do utěrek a dáme to do pračky do odstředivky.*“ Já nadávala, že utěrky budou zapáchat a budou se muset prát. „*Máš novou pračku, tak to v ní vypereš.*“ Co zmůžete proti manželovi? Udělali jsme to. Zapnuli jsme odstředivku a najednou z toho začala téct tmavá smrdutá hmota. Zase jsem nadávala, všechno bylo špinavé. „*To umejeme*“ – a musela jsem to umýt já... Dafnie jsme odstředili. Objem se značně smrsknul. V utěrkách zůstaly dafnie čiré, skelné. Koukali jsme na to a mysleli si, že ta břecha je špína z rybníku. Usušili jsme je a dali do piksel. Bylo jich opravdu hodně. Manžel šel do akvaristiky a ptal se, jestli vykupují sušené dafnie. Dozvěděl se, že ano a rovnou zjistil i cenu. Byla to pro nás značná suma, takže bychom to provozovali i nadále. Manžel měl jednu krabičku u sebe. Prodavač do toho sáhl a nasypal jich několik na pult před sebe. „*Kde jste je lovili? Jsou nějaké divné.*“ Zkoumal je blíž. „*Prosím vás, jak jste to dokázali? Vždyť tam je z té dafnie jen ten vnější obal. A tím rybičky krmit nemůžeme.*“ Manžel viděl, že se mu rozplynula představa dalšího přísunu peněz: „*Víte pane, já jsem každou tu dafnii vzal a vypitval jsem ji!*“

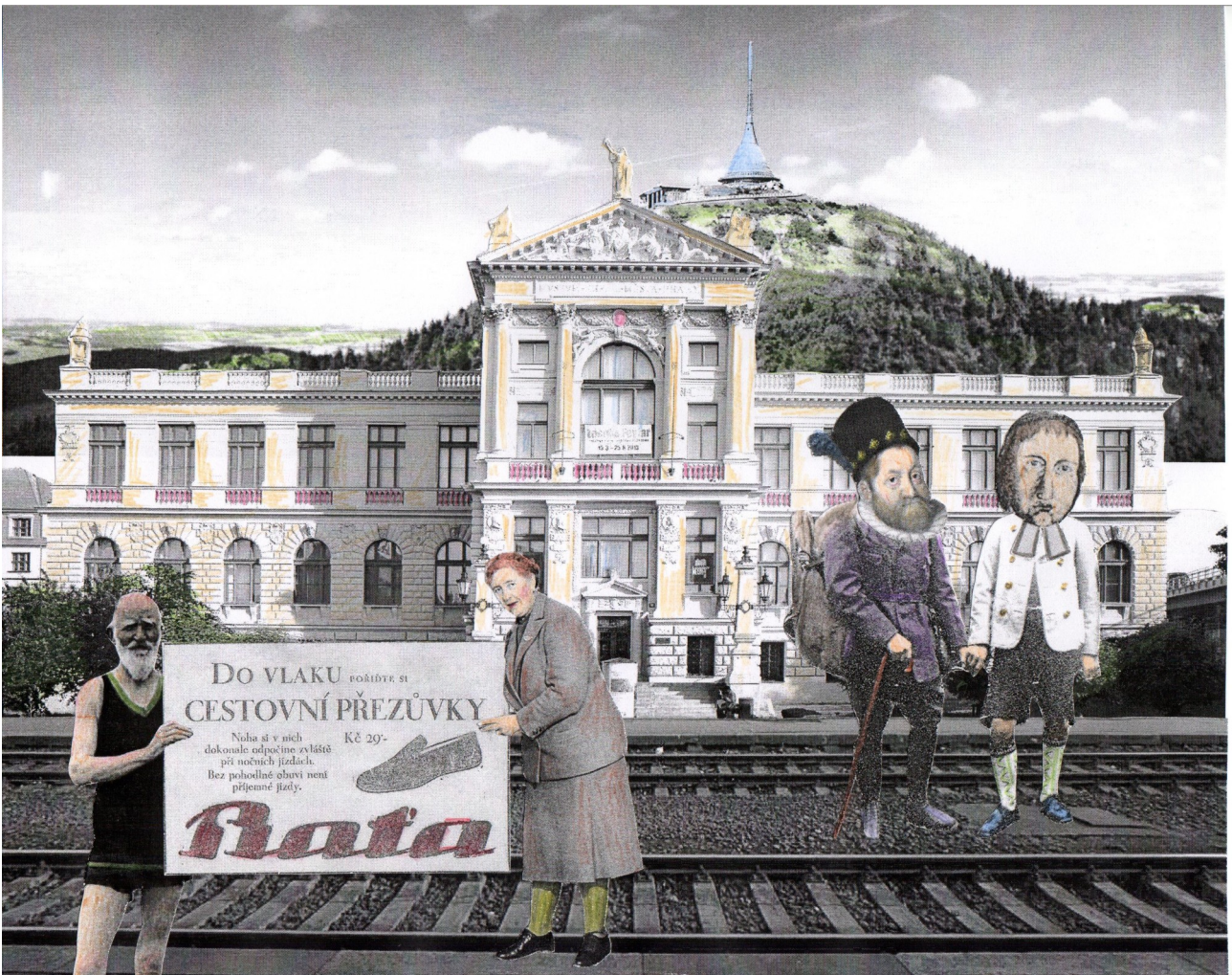

Ilustrace Jan V. Šubrt

Kalendárium v obraze

aneb

Co všechno odnes' a přines' čas

koláž Jan V. Šubrt

5.září 1905 - zemřel Antonín Baťa starší, zakladatel obuvnické dynastie Baťů (*13.srpna 1844)

7.září 1815 – narodil se Jan Perner, projektant a stavitel železničních tratí (†10. září 1845)

15.září 1890 – narodila se Agatha Christie, anglická spisovatelka († 12. ledna 1976)

18.září 1685 – byl upálen šumperský děkan Kryštof Alois Lautner, oběť čarodějnických procesů

22.září 1575 – v katedrále svatého Víta proběhla korunovace Rudolfa II. českým králem

23.září 1875 – byla zprovozněna první linka koněspřežné tramvaje v Praze

27. září 1900 - otevřeno Muzeum hlavního města Prahy

29.září 2005 - Ještěd (televizní vysílač a hotel) prohlášen národní kulturní památkou

koncem září 1925 - G. B. Shaw obdržel Nobelovu cenu za literaturu - *"Za idealismus a humanitu literárního díla, jehož svěží satira v sobě obsahuje osobitou poetickou krásu."*

Tvorba Aktiv Klubu

Marty Dietrich Dvorské

IDEÁLNÍ ŠKOLSTVÍ - desatero z RoSy

Školní asociace aneb Co se bez přemýšlení vybavilo našim rezidentům

lavice - křída - čůrat - tabule - houba - příložník - učitelka Procházková - příkoří -
protekce - profesori - změna učiva dle režimu - tahák - žalování - donášení - šprt -
rákoska - stupínek - maturitní ples - třídní kniha - falšování podpisů

„Každý, kdo se přestane učit je starý, ať je mu dvacet nebo osmdesát.“

Henry Ford

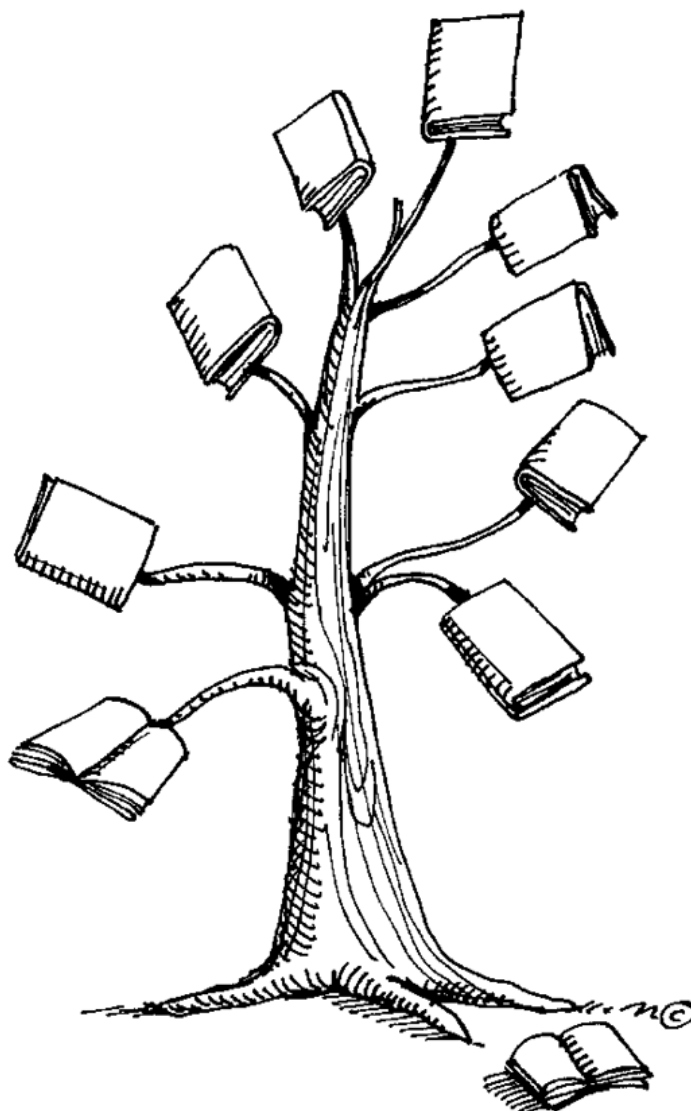
Kolektivní - tedy lidová poezie

ÓDA NA PROFESORA JIRÁSKA

**Zodpověz pár otázek:
Copak napsal Jirásek?**

Napsal román **Temno**
Všem to bylo jedno
Náš zájem však podnítil
Když **Lucernu** rozsvítil
A za román **F.L.Věk**
Sklízí dodnes právem vděk
Skály ani **Skaláci**
nepřinesly legraci
Filosofská historie
U nás není relikvie
Potom sepsal **Pověsti**
O štěstí i neštěstí
A když dopsal **Psohlavce**
Tak se dočkal podstavce

Proti všem se postavíme
Tím Jiráska oslavíme!

*Tato lidová báseň je určena jako povinná četba pro všechny ročníky všech škol.
Maturantům doporučujeme naučit se jí zpaměti i pozpátku!*

Obrázkové hlavolamy - prozrazení z minulého čísla :-)

1. Host do domu, Bůh do domu.
2. Co na srdci, to na jazyku.
3. Bližší košile než kabát.
4. Jeden o voze, druhý o koze.
5. Koho mají pověsit, ten se neutopí.
6. Kdo jinému jámu kopá, sám do ní padá.
7. Kam čert nemůže, nastrčí ženskou (bábu).
8. Můj dům, můj hrad.
9. Boží mlýny melou pomalu, ale jistě.
10. Láska hory přenáší.

